

Novinová zásilka - povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný závod Praha č.j. Nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995
Placeno převodem
Novinová zásilka
Adresa adresáta:

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

4/2000
ročník 10

Další velká pocta Eduardu Hakenovi

Dne 29. března 2000 se uskutečnilo slavnostní odhalení busty Eduarda Hakena v Národním divadle v Praze.

Je to další velká pocta slavnému pěvci, volyňskému rodákovi, kterému mu vzdalo vedení Národního divadla. Slavnostní akt v přítomnosti předních herců, především členů operních souborů, za účasti dcery Eduarda Hakena Marie Hakenové a značného zájmu vybrané veřejnosti a sdělovacích prostředků zahájil krátkým proslavem ředitel Národního divadla JUDr. Jiří Srstka. Poté požádal šéfa opery Národního divadla Josefa Průdku, aby zhodnotil umělovcovo dílo.

Ten nejdříve konstatoval, že splnit takovouto úkol je nad jeho síly. To může provést jen skupina odborníků, především specializovaných historiků umění. On sám uvede jen nejdůležitější fakta a své osobní názory na tohoto velkého umělce.

Eduard Haken vytvořil rekord v délce aktivního působení v operním souboru Národního divadla jako sólista - dosáhl 50 let působení, tedy celých 60 let stálosti. To se dosud nikomu na naší přední scéně nepodařilo.

Jeho hlasové kvality a též jeho herecké umění - např. v roli Kecalů v Prodané nevěstě a Vodníka v Rusalech uchvacovaly tváře návštěvníků ND ve vždy vyprodaném hledišti.

Eduard Haken zvedl uměleckou laťku na vysokou úroveň, dosud stále nedostížnou. Je cit a touha každého umělce se k ní alespoň přiblížit.

Vytvořil dosud nebylý jcv - epochy v ND. V souborech se říká: "To bylo před Hakemem, to bylo za Hakena, to bylo až po Hakemovi."

Šéf opery uzavřel svůj projev konstatováním, že Eduard Haken byl velkou historickou osobností v dějinách Národního divadla v Praze. Byl mu po celý život věren, odolal vždy lákavým nabídkám z ciziny. Stal se vsakutku VELKÝM PĚVCEM ČESKÉHO NÁRODA.

Po projevu se hosté odebrali k prohlídce busty. Je postavena na čestném místě. Pásobí na diváka mocným, hlejtivým dojmem. Volyňský návštěvník Národního divadla bude mít při jeho spatření pocit krajské hrůdi. Měl jsem ho, jako jediný účastník tohoto slavnostního shromáždění z řad volyňských Čechů, také já. Dal jsem to patřičně najevo několika osobnostem při následném pohožení. Velmi je např. zaujal původ a vůbec život Eduarda Hakena na Volyni.

Tato slavná událost by měla být pobídkou pro naše krajanů k častějším návštěvám Národního divadla v Praze, kde mohou vždy vzdát hold nejslavnějšímu volyňskému Čechovi.

V. Dufek

Setkání krajanů v Mladé Boleslavi

Okresní muzeum v Mladé Boleslavi pořádá ve dnech 22.-25. 6. 2000 setkání krajanů.

Program je následující:

22. 6.

od 14 do 19 hodin seminář k historii vystěhovalectví z českých zemí v kulturním středisku Svět, Tylova ulice 468.

23. 6.

od 9 do 13 hodin pokračování semináře o vystěhovalectví

V 15 hodin na mladoboleslavském hradě slavnostní zahájení výstavy o historii vystěhovalectví z Mladoboleslavska

V 18 hodin společné setkání krajanů ve velkém sále Domu kultury s představiteli města, okresu, Parlamentu ČR, MZV ČR a Československého ústavu zahraničního.

Po kulturním programu bude od 20 hodin pokračovat volná zábava při hudbě.

24. 6.

ve 14 hodin přátelské posezení krajanů v Jihočeské restauraci u hradu (tento den budou probíhat oslavy 400. výročí povýšení Mladé Boleslavi na královské město s bohatým programem)

25. 6.

budou pro zájemce uspořádány autobusové zájezdy do okolí Mladé Boleslavi, zejména do Českého Ráje.

Původně bylo zamýšleno setkání krajanů původem z Mladoboleslavska, ale nyní jsou na toto setkání zváni krajané i z ostatních oblastí Čech a Moravy. Srečtně zveme také volyňské Čechy a jejich rodiny. Nejméně dvacet bude zahájení výstavy 23. 6. v 15 hodin a především setkání krajanů a jejich přátel ve velkém sále Domu kultury v 18 hodin. Přihlásit se můžete i na ostatní akce tohoto setkání. Podrobnější informace Vám rádi sdělíme v Okresním muzeu na mladoboleslavském hradě. Kontaktní adresa je:

Okresní muzeum,
PhDr. Jaromír Jermář (etnolog)
293 01 Mladá Boleslav-hrad
tel. 0326/256 16
fax: 0326/225 42

Rádi Vám zašleme pozvánku s podrobnějšími informacemi!

55. výročí osvobození LIPTOVSKÉHO MIKULÁŠE

Po úspěšném zahájení jasecké operace byly vytvořeny příznivé podmínky k dalšímu postupu 1. československého sboru do nitra Slovenska.

Již 18. ledna 1945 byl zahájen útok, sbor překročil řeku Ondavu a o dva dny později osvobodil Zborov a Bardžov.

Po osvobození Košic a Prešovska postupoval armádní sbor ve svazku 18. sovětské armády ve směru Spišská Nová Ves, Poprad, Liptovský Mikuláš do údolí Váhu.

Nepřítel vybudoval dost důkladná obranná postavení, plánoval zničení Kežmarku, především železniční stanice, vyhození tří mostů a jiných důležitých objektů. Nic z toho se mu však nepodařilo. 27. ledna ve 22.00 hodin se v Kežmarku objevili první příslušníci našeho sboru. Hlas zvonů nesoucí se noční zasněženou krajinou pod Tatrami vyjadřoval radost obyvatele z tak touženého očekávané pomoci. Tehož dne byla osvobozena Levoča, Spišská Nová Ves, Poprad a desítky okolních obcí. A 28. ledna sbor osvobodil Nový i Dolný Smokovec, Tatranskou Polianku a pokračoval v dalším postupu. 3. ledna se Československé jednotky v prostoru Liptovského Hradca a Liptovské Porúbky spojily s partyzánskými útvary, které až dosud operovaly v nepřítelském týlu.

1. Československý armádní sbor se tak ocitl před branami Liptovského Mikuláše. Nikdo však netušil, že se zde rozputují dvouměsíční boje, které se svou tvrdostí a namáhavostí podobaly nejúspěšnějším bojům na Dněpu.

Od 18. ledna do 31. ledna 1945 překonal sbor téměř 200 kilometrů a osvobodil 182 vesnic a měst.

Proprávé zde, před Liptovským Mikulášem, a později na Velké a Malé Fatě se nepřítel vzhledem k rozhodnému a zapartulému odporu? Začátkem února dozněla jedna z největších útočných operací Sovětské armády - Viselsko-Oderská operace. Nepřítel usoudil, že je bezprostředně ohrožena významná průmyslová oblast "Říše" - Ostravska, a tzv. Český prostor, ve kterém hiterovci chtěli soustředit silnou armádu a nabídnout západním spojencům separátní mír, připojí se k jejich armádám a společně bojující proti Sovětskému svazu. Víme, že tyto spekulace nevyšly.

Teprve koncem března po velmi těžkých bojích a po důkladných přípravách a přeskupení vojsk sovětské útvary na Oravě zahájily 28. ledna útok a československé 30. března. Obsa útoky byly tak prudké a nečekané, že útočící jednotky dosáhly druhého a třetího písma obrany nepřítel. Na ústupu byly hlavní síly našeho sboru již několik kilometrů v hloubce nepřítelských linií. Musely se proto zastavit a zaujmout obranu, aby byla udržena kompaktnost sboru. Po dalších, velmi těžkých bojích nepřítel začal ustupovat. Toho využily i závěrečné útvary náš sbor a 4. dubna 1945 ráno opět zaučily spoju se sovětskými jednotkami přímo na město. To však již bránila jen hrstka fanatických jednotek kryjících ústup svých hlavních sil.

